

Folketingets Europaudvalg
Christiansborg

27. maj 2020

Svar på Europaudvalgets spørgsmål nr. 226 (Alm. del) af 26. maj 2020 stillet efter ønske fra Eva Kjer Hansen (V)

Spørgsmål

I forlængelse af drøftelserne om en europæisk genopretningsfond med udenrigsministeren på mødet i Europaudvalget den 26. maj 2020 bedes ministeren redegøre for, hvordan regeringen ønsker en sådan genopretningsfond skruet sammen, når den ikke ønsker fælles gældsstiftelse eller økonomiske overførsler mellem EU-lande, jf. bl.a. samlenotatet til pågældende møde (EUU – videokonference den 26. maj 2020 – bilag 1, side 4). Vil ministeren herunder svare på, om ikke det vil forholde sig sådan, at hvis der bliver tale om en egentlig støtteordning, så vil det nødvendigvis medføre overførsler fra fællesskabet til de hårdest ramte lande? Hvis det til gengæld bliver en ordning, hvor EU's samlede kreditværdighed skal sikre billigere lån til de hårdest ramte lande, så vil det nødvendigvis medføre en solidarisk hæftelse, forstået på den måde, at hvis lånene til sin tid ikke kan tilbagebetales af låntagerne, så vil de øvrige EU-lande være forpligtede til at indfri også disse lån?

Svar

Europa står i en ny økonomisk situation, hvor EU-landene skal være solidariske. Regeringen vil udvise solidaritet og støtter arbejdet med fælles EU-tiltag for at sikre genopretningen af de europæiske økonomier. Der er allerede vedtaget store og vidtgående EU-initiativer på over 4000 mia. kr. med dansk støtte. Regeringen støtter også arbejdet med en genopretningsfond.

Regeringen arbejder for, at en kommende genopretningsfond finansieret med EU-optagelse af lån på kapitalmarkederne anvendes til at yde assistance til de hårdest ramte lande i form af *udlån* på attraktive vilkår. Det vil være en solidarisk løsning.

Regeringen er derimod generelt særdeles skeptisk over for fælles gæld og assistance i form af *direkte støtte (bevillinger)*, som vil indebære gældsfinansierede overførsler mellem landene. Det kan potentielt svække landenes tilskyndelse til at føre sund og holdbar national økonomisk politik, herunder finanspolitik, som sikrer, at landene selv kan håndtere kriser og understøtte vækst og beskæftigelse.

En genopretningsfond finansieret med fælles gæld, hvor midlerne bruges til lån til givne modtagerlande, kan være udformet på forskellige måder.

En model kan i princippet indebære fuld kollektiv hæftelse, hvor hvert enkelt EU-land hæfter for den samlede gæld, uanset landets relative størrelse.

En anden model kan indebære, at den samlede gæld er baseret på garantier fra EU-budgettet eller baseret på nationale garantier fra alle EU-lande fx svarende til deres andel af EU's samlede bruttonationalindkomst (BNI). Modellen kendes allerede fra EU-instrumenter til finansiel assistance, fx EU's betalingsbalancefacilitet, som kan yde lån til ikke-eurolande med betalingsbalanceproblemer, den europæiske finansielle stabilitetsmekanisme (EFSM), som kan yde lån til alle EU-lande med statsgældsproblemer, og fra ordningen om finansiel assistance til EU-lande vedr. nationale lønkompensationsordninger (SURE).

Sidstnævnte model med fælles gæld sikrer, at alle EU-landene hæfter for en andel af EU's optagne lån svarende til landets relative størrelse. Hvis modtagerlandene ikke tilbagebetaler deres lån, vil de øvrige lande skulle finansiere disse lån i henhold til deres respektive andele. Der er således ikke tale om fuld kollektiv hæftelse, men om en mere begrænset hæftelse for de enkelte EU-lande og dermed en mere begrænset risiko for statsfinansielle omkostninger.

Regeringen arbejder for en genopretningsfond, som er baseret på EU-lånoptagelse, og som indebærer en model med en begrænset dansk garanti, ligesom regeringen arbejder for, at fonden yder *udlån* på attraktive vilkår med henblik på at sikre en solidarisk hjælp, mens regeringen er særdeles skeptisk over for, at fonden yder direkte støtte.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister